

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

prosinec 2018

RADOSTNÉ VÁNOCE. Vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. (Iz 11,1). Přejeme Vám radostné prožití vánočních svátků, ať Boží požehnání provází Vaše kroky po celý příští rok.

Foto: Pavel Langer, Člověk a víra

obsah

Duchovní slovo:

Nezoufejme, když něco pokazíme. Bůh dokáže naše omyly proměnit v dobro.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Vzkaz senátorům: Přijměte takovou podobu insolvenčního zákona, která skutečně pomůže!.....2

Z farních a oblastních Charit:

Kroměříž, Luhačovice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Šternberk, Šumperk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....3

Humanitární pomoc:

Lektorka Hasičského záchranného sboru přiblížila psychologickou první pomoc při zásahu.....16
Humanitární kontejner odjel do Afriky. Sběrka pro Zambii zaplnila 19 palet.....17
Začala doba dobrých skutků. Mostkovičtí po výbuchu potřebují nejvíc stmelit a finančně pomoci.....18
Šumperští studenti si užili tři workshopy a přednášku o Haiti.....19
Zápisky z Haiti.....19

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

děti nacvičily vánoční scénku. Jeden kluk hrál hostinského, který nepřijal Pannu Marii ve vrcholném stavu těhotenství a sv. Josefa do svého „hotelu“. Když však viděl, jak smutně odcházejí, vykřikl: „ale ne, neodcházejte, vraťte se, přece jen je tady volné místo“. Pokazil hru. Pokazil scénář, jak pak mohla ta hra pokračovat, když se Ježíšek nemohl narodit v chlévě... Pokazil to představení, ale paradoxně právě tím dal vyniknout podstatě toho představení, jádru toho, co hra měla ukázat. Ten kluk nedokázal být zlý, špatný, nedokázal zlo třeba jen zahrát. I když se o to snažil, dobro zvítězilo.

A právě to je poselstvím Vánoc. Dobro vítězí nad zlem. Boží plán prosazení dobra je sice ohrožován ze všech stran, ale přesto se uskutečňuje. Ježíšek nemá místo k narození, ale přece se narodí zdravý, ani mamince ta několikadenní cesta do Betléma pěšky, popř. na oslu neuškodila. Pak je to Herodes, který pošle proti dítěti vojsko, aby je zabil, ale sv. Josef s rodinou stačí na Boží pokyn ve snu uniknout. Život emigrantů v Egyptě, kam utekli, také nebyl jednoduchý. Ale Boží plán prosazení dobra, projekt vítězství dobra nad zlem tiše, nenápadně, v chudobě, bez zájmu veřejnosti, pokračuje až k Ježíšovu veřejnému působení, ukřižování, vzkříšení a seslání Ducha sv. Dokážeme uvěřit, že Bůh je dobrý a že i dnes přes všechny hrůzy zla, kte-

ré nám sdělovací prostředky servírují, dobro nad zlem vítězí? Můžeme to prožívat i sami ve svém osobním životě, když na zprávu o zlu odpovíme tím, že uděláme maličko dobra. Něco pro druhého člověka, co on potřebuje, co ho potěší.

V tom příběhu vidím ještě další poselství. Ten kluk něco pokazil. Opravdu, nevím, jak ta hra mohla pokračovat, aby se Ježíšek narodil v chlévě, když hostinský poskytl P. Marii a sv. Josefovi apartmá. Ale právě tím, že je přece jen pozval dál, zvítězilo dobro... Něco pokazil, ale výsledek byl ještě lepší, než kdyby to zahrál správně.

Nezoufejme, když něco pokazíme. Bůh je tak dobrý a moudrý, že dokáže i naše omyly, zmatky, i zlé myšlenky, slova i činy, tedy hříchy, proměnit v dobro. Záleží jen na nás, abychom, když něco takového uděláme, nezůstali sami, ale přijali Ježíše do svého nitra, do svého života. Prosím, odpusť, a pomoz. Vždyť proto se stal člověkem, proto přišel na svět jako bezbranné dítě, abychom se jej nebáli, ale přijali jej a on v nás mohl vítězit dobrem nad zlem.

Aby Vás o Vánocích narozený Ježíš Kristus v celém roce 2019 přitahoval blíž k sobě, Vám přeje a modlí se za to

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Organizace, které pracují s předluženými lidmi, vyzývají senátory: Přijměte takovou podobu insolvenčního zákona, která skutečně pomůže!

Návrh novely insolvenčního zákona, který mají teď senátoři na stole, předluženým lidem nepomůže. Organizace Charita Česká republika, Člověk v tísni, Česká asociace streetwork, Asociace občanských poraden, Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, Platforma pro sociální bydlení, RUBIKON Centrum, Armáda spásy, Evropská síť proti chudobě a sociálnímu vyloučení v ČR, DROM a Sekce sociálních kurátorů SSP ČR zaslaly senátorům prohlášení, v němž je vyzývají ke změnám tohoto sněmovního návrhu. Ten by adepty na oddlužení namísto slibované jasnější cesty k oddlužení uvrhoval do velké nejistoty a těm nejchudším by ve vstupu do oddlužení zcela bránil.

Úprava má za cíl zpřístupnit oddlužení širokému okruhu předlužených lidí, jichž je v České republice v současnosti kolem 500 tisíc. Organizace, které se s předluženými lidmi denně v praxi setkávají, však upozorňují, že návrh, který vzešel z Poslanecké sněmovny, by adepty na oddlužení uvrhoval do velké nejistoty, zda jim bude po pěti letech splacení oddlužení schváleno, a dalším by v oddlužení bránil. To je v rozporu s dlouhodobě deklarovanými cíli novely. Autoři prohlášení zdůrazňují, že zákonodárci nemají být jen rozhodci obchodních vztahů mezi věřiteli a dlužníky, ale měli by ve svém rozhodování mít na paměti zejména celospolečenský zájem, jímž je moderní a funkční podoba insolvenčního zákona, která

pomůže snížit počet lidí, které dluhová past vylučuje ze společnosti. Podle zmiňovaného návrhu je oddlužení splněno, pokud dlužník uhradí 100 % pohledávek, 60 % pohledávek za 3 roky, nebo splní následující kritéria – 1) oddlužení mu během 5 let nebude zrušeno, 2) vynaloží veškeré úsilí, které je možno po něm spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek věřitelů; 3) má se za to, že tuto povinnost neporušil, jestliže v této době splatil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek.

Právě tato kritéria se budou dotýkat velké části lidí, kteří půjdou do insolvence, neboť do teď jim 30% hranice v oddlužení bránila, proto je tato část zcela zásadní. „Druhá část ustanovení je přirozenou součástí první části, proces oddlužení spočívá v tom, že dlužník vynakládá po celou dobu úsilí k co největšímu uspokojení věřitelů. Kvůli rozdělení do dvou bodů však bude muset soud toto kritérium posuzovat zvlášť, ovšem nebude mít k tomu žádné podklady. Tím se výsledek řízení stává nepředvídatelným. Zátěž soudů navíc může způsobit, že se ustálí praxe schvalovat oddlužení při splacení 30 % pohledávek, což by v podstatě zakonzervovalo současný stav. Hrozí, že člověk v oddlužení bude 5 let vynakládat úsilí, aniž by mohl předpokládat, že bude mít zdárný výsledek. Právě předvídatelnost a transparentnost insolvenčního řízení je však zásadní výhodou oproti exekučnímu vymáhání,“ říká

Daniel Hůle, dluhový analytik organizace Člověk v tísni. Druhým problémem je nová podmínka pro vstup do oddlužení, která říká, že kromě odměny insolvenčnímu správci za správu procesu oddlužení musí dlužník ještě stejně velkou částku platit běžným věřitelům (nemluvíme zde o výživném, dlužích na výživném, nebo odškodném – tyto pohledávky je nutné uhradit vždy). Každému dlužníkovi v insolvenční by tak muselo být možné strhávat z příjmu nejméně 2 178 korun. Tato částka se nezdá nijak vysoká, avšak srážky se počítají podle zákonem daného mechanismu a tato částka nemůže být strhávána např. seniorům s důchodem okolo 8 500 Kč nebo rodičům s dětmi, jejichž platy nejsou o moc vyšší, než minimální mzda. Lidé v těchto případech by vůbec neměli možnost do oddlužení vstoupit, a tím by i jejich věřitelé přišli o možnost alespoň část pohledávek získat splacenou.

„Toto pravidlo vytváří pro vstup do oddlužení zbytečnou bariéru, která bohužel postihne ty, jejichž situace je nejtěžší. Pokud někomu nelze strhávat ani částku okolo 2 tisíc korun, uvědomme si, z jak nízké částky daný člověk a osoby, které vyživuje, musí žít. Poslanci se snažili oddlužení usnadnit zvláště zranitelným osobám, tedy zejména seniorům. Tímto by však tato snaha vyšla naprázdno, protože ti, kterým by nebylo možné strhávat částku alespoň 2 178 korun, by do oddlužení nemohli ani vstoupit,“ komentuje Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Martina Zikmundová, ředitelka České asociace streetwork, k tomu dodává: „Sociální pracovníci naší organizace pracují přímo v terénu často s mladými lidmi, kteří mají dluhy takového rozsahu, že je zjevné, že není možné je splatit. V dnešní situaci není pro tyto lidi žádné řešení a tak je velmi těžké je k čemukoli motivovat, a když už se to podaří, dluhy a exekuce je srazí zpět. Proto kvalitní a funkční podoba insolvenčního zákona považujeme pro naši práci za zásadní.“

„Chceme zdůraznit i to, že funkční podoba insolvenčního zákona je výhodná i pro věřitele. Zatímco lidé v dluhových pastech často nemohou věřitelům zaplatit vůbec nic, v insolvenčním řízení mohou věřitelé získat zpět alespoň část. Věřitelé si rovněž budou moci z účetnictví odepsat pohledávky, které se dnes marně snaží vymáhat. Snížení počtu předlužených lidí však prospěje také celé společnosti, v současné době stát přichází o miliardy korun, které končí v šedé ekonomice, ale také o potenciál mnoha lidí, kterým předlužení neumožňuje žít plnohodnotný pracovní a rodinný život,“ připojuje Pavla Aschermannová, vedoucí dluhové poradny RUBIKON Centra.

Novela insolvenčního zákona je v těchto dnech projednávána ve výborech Senátu PČR, projednávání na schůzi Senátu PČR je plánováno na 19. prosince 2018.

Jan Oulík,
Charita ČR

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Kroměříž

Senioři mají radost ze sluchátek, květiny do pokoje i elektrického vozíku. Ježíškova vnoučata plnila přání

Klientům Charitní pečovatelské služby

Letos se naše Charitní pečovatelská služba v Kroměříži zapojila do projektu Ježíškova vnoučata. Obdarování nakonec však nebyli jen naši klienti – mnoho jsme totiž získali i my, pracovníci služby. Do projektu jsme přihlásili deset našich uživatelů a musím říct, že „přemluvit“ je, aby si něco přáli a své přání vyslovili, nebylo vůbec jednoduché. Zjistili jsme, že informace, že něco můžou dostat „jen tak“, vzbuzuje velký údiv a někdy i nedůvěru. Zmíněných deset uživatelů a uživatelek jsme však nakonec „zlomili“, a tak jsme do systému projektu zadali přání, jako jsou flash disk, předplatné Vlasty, dvě rychlovarné konvice, kosmetiku, poukaz na kadeřnické služby a také dárek, u kterého jsme si vůbec nebyli jistí, zda se přání splní: elektrický invalidní vozík pro pana Zdeňka.

Když jsme se asi po třech týdnech po zadání dárku do systému dozvěděli, že na dar se složili klienti serveru slevomat.cz, vybrali neuvěřitelných 110 tisíc korun a pan Zdeněk vozíček dostane, neubránili jsme se dojetí.

Ježíškova vnoučata jsou důkazem toho, že lidé JSOU štedří a MAJÍ dobrou srdce. Mockerát proto děkuji všem, kteří se do projektu zapojili a udělali radost nejen seniorům (i těm našim!!). Projekt nesmírně obohatil i nás, kteří jsme mohli být jeho součástí a dokonce měli čest některé zaslané dárky předat.

O obdarování byl velký zájem – některé dárky po jejich zve-

řejnění na webu byly zarezervovány doslova do minuty. Ještě jednou mockrát děkuji nejen za věcné dary, ale především za ochotu obdarovávat. Věřte mi, že vidět úsměv z radosti a vděčnosti na tváři osamělého seniora je k nezaplacení.

Děkuji za možnost to vidět.

Jana Rohanová, DiS.
vedoucí Charitní pečovatelské služby

Klientům Sociální rehabilitace Zahrada

Již podruhé jsme se zapojili do skvělého projektu Českého rozhlasu s názvem Ježíškova vnučata. Uživatelé služby Sociální rehabilitace Zahrada vyslovili svá přání, vedoucí služby je zaregistrovala a všichni netrpělivě čekali na spuštění projektu pro veřejnost.

Projekt odstartoval o půlnoci 12. listopadu 2018 a v dopoledních hodinách již bylo jasné, že opravdu každému uživateli se splní jeho přání. Po celý den komunikace s dárci panovala velká vlna pozitivních emocí a solidarity. Je to až k neuvěření. Přání pana Petra, který si přál sluchátka, splnila dárcyně až

z daleké Ameriky, květinu do svého pokoje zaslala dárcyně z druhé strany naší republiky. Došlo i na osobní předání, které byly plné radosti. Jiskřičky štěstí v očích našich uživatelů jsou obrovské, nemohou uvěřit tomu, že je někdo obdaroval tím, co si opravdu přáli. Jsou i tací, co si dáreček nechali až na Štědrý den.

Děkujeme celému Českému rozhlasu a hlavně všem dárcům, byli neskuteční.

Barbora Koubková,
vedoucí Sociální rehabilitace Zahrada

Charita Luhačovice

Charita vzkazuje dárcům: Pomohli jste nám koupit nový charitní automobil

Luhačovice – S radostí vám můžeme oznámit, že kampaň „Pomozte nám s koupí nového automobilu pro Charitu Luhačovice 2017/2018“ byla před časem ukončena. Díky darům od firem a jednotlivců se nám podařilo získat finanční prostředky a koupit za ně nový vůz pro Charitu Luhačovice. Nový automobil k nám dorazil v pondělí 26. listopadu 2018.

V loňském roce jsme uveřejnili sdělení v tiskové zprávě ze dne 17. srpna 2017: „Čím dál častěji pociťujeme, že potřebujeme v nejbližší době obnovit náš vozový park. Proto jsme od června zahájili kampaň. Finanční prostředky chceme postupně získat na nákup nového charitního vozu od firem i jednotlivců, kteří nám chtějí pomoci. Od nového vozu očekáváme, že bude spolehlivým a bezpečným pomocníkem při zajištění sociálních služeb potřebných v okolních obcích.“

Velmi nás potěšilo, že tato výzva přinesla brzy své první ovoce v podobě výtěžku z Adventního benefičního koncertu pro Charitu Luhačovice i spolupráci s patronem kampaně Patrikem Hetmerem (reprezentantem ČR v alpském lyžování zrakově postižených sportovců, žijícím v Luhačovicích) a mnoha dalšími,

kterým naše situace nebyla lhostejná. Tak jsme mohli získat nemalou částku, která nás přiblížila našemu snu.

K těm, kteří nás podpořili, patří individuální dárci a firmy:

- paní Humeníková, paní Hrušovská, paní Chupíková, pan Ing. Kuda, novomanželé Zichovi;
- Město Luhačovice, Obec Sehradice;
- Ing. Tomáš Jandora, MUDr. Stanislav Pochylý;
- Autoškola Slovák, KALADA Luhačovice, LUHATRADE s.r.o., P & L, spol. s r. o. BISKUPICE, Pavlacký s.r.o., Podravka – Lagris a.s., ZÁLESÍ a.s. Luhačovice, VAVRYS CZ s.r.o., VINCENTKA a.s.; a také mnoho dalších drobných anonymních dárců.

Působíme v jedenácti obcích na Luhačovicku – Luhačovice, Pozlovice, Podhradí, Kladná-Žilín, Biskupice, Ludkovice, Řetechov, Polichno, Horní Lhota, Dolní Lhota, Sehradice. Spolehlivost a dostupnost je pro naše uživatele z řad seniorů a zdravotně postižených důležitá. To je důležité i pro naše pracovníce v sociálních službách, které denně a za každého počasí usedají za volant a míří za našimi uživateli do jejich domácností.

Anna Martincová,
Charita Luhačovice

Adventní benefiční koncert Charity Luhačovice je především o ochotě se zapojit

Luhačovice – O příjemný prožitek z jedenáctého Adventního benefičního koncertu pro Charitu Luhačovice se v kostele Svaté rodiny v Luhačovicích postaral místní folklorní soubor Malé Zálesí a Schola z Brumova-Bylnice.

V pátek 7. prosince se v Luhačovicích uskutečnil nejen řemeslný jarmark s celodenním programem před radnicí a rozsvěcováním vánočního stromu, ale také Adventní benefiční koncert Charity Luhačovice. Koncert rozezněl kostel Svaté rodiny v 18.15 ho-

din a byl tak závěrečnou tečkou celého dne. Jako první vystoupil folklorní soubor Malé Zálesí z Luhačovic, který připomenul adventní lidové tradice v podání dětských skupin, muziky a ostatních členů. Soubor oslavil letos 55. výročí od svého založení a během své existence se v něm vystřídal několik generací tanečníků a hudebníků.

Po souboru se představila Schola z Brumova-Bylnice, která koncert pojala spíše jako takové adventní zastavení proložené písněmi a mluveným slovem.

Ředitelka Charity Luhačovice Lenka Semelová zahájila koncert těmito děkovnými slovy:

„Je úžasné, že už po jedenácté se tu můžeme společně setkat a načerpat díky našim účinkujícím předvánoční atmosféru. Tyto adventní dny nám připomínají, že je dobré v životě zpomalit a i přes vánoční shon se zamyslet, co je v životě důležité. Tato tradice pomáhá posouvat kvalitu našich služeb stále dopředu a díky ní můžeme každoročně pomoci několika desítkám lidí. Děkuji vám všem, kteří jste se rozhodli dnešní večer podpořit svým vystoupením, účastí nebo finančním příspěvkem. Děkuje za podporu této akce také farnosti Luhačovice, otci Hubertovi a městu Luhačovice. Děkuji všem okolním obcím a firmám, které se nás letos rozhodly podporovat. Poděkovat chci také vám všem jménem Charity Luhačovice i jménem našich uživatelů a dobrovolníků.“

Krátké slovo pronesl také Jiří Šustek, současný místostarosta Města Luhačovice, který Charitě Luhačovice poděkoval za poskytování sociálních služeb pro občany města.

Vstupné na tuto událost bylo dobrovolné a výtěžek z benefičního koncertu ve výši 8 856 korun chceme použít na úpravu zahrady Charity Luhačovice se zaměřením na aktivní společenské vyžití našich uživatelů. Děkuje za vaši přízeň.

Mezi společnostmi, které Charitě vyjádřily svou podporu nejen s konkrétním záměrem tohoto koncertu, jsou:

- Farnost Luhačovice a Pozlovice, Město Luhačovice a okolní obce,
- KALADA Luhačovice, LUHATRADE s.r.o., P & L, spol. s r.o. BISKUPICE, Pavlacký s.r.o.,

Podravka – Lagris a.s., VAVRYS CZ s.r.o., VINCENTKA a.s., která věnovala interpretům i láhve Vincentky, ZÁLESÍ a.s. Luhačovice,

- Mezi individuálními dárci je to paní Humeníková, paní Máčalíková, pan Pančocha, pan Slovák, pan Váňa a další drobní a anonymní dárci.

Ještě jednou, chceme poděkovat všem účinkujícím – folklornímu souboru Malé Zálesí z Luhačovic a Schole z Brumova-Bylnice, kteří nás podpořili svým umem. Chceme také poděkovat otci Hubertu Wójcikovi za možnost uskutečnit opět benefiční koncert v prostorách kostela Svaté rodiny.

Děkujeme vám všem, kteří jste jakkoliv přispěli a dali nám tak najevo, že Charita Luhačovice je pro vás důležitá.

Za Charitu Luhačovice vám přejeme příjemně prožitou dobu adventní až do radostných Vánoc.

*Anna Martincová,
Charita Luhačovice*

Charita Moravská Třebová

Den pro region firmy REHAU AUTOMOTIVE, s.r.o.

Moravská Třebová – V rámci dobročinné akce Den pro region zavítalo do Charity Moravská Třebová pět skupinek zaměstnanců firmy REHAU, aby tam strávili jeden pracovní den obecně prospěšnou činností. Až potkáte koledníky letošní Tříkrálové sbírky, tak ty slušivé pláště ušily šikovné ruce právě těchto pracovníků. Pomohli také vyrobit vánoční dekorace, adventní svícny, věnce, keramické dekorativní předměty, pohankové polštářky, textilní srdíčka a chňapky. No a jimi zkompletované skříně pomáhají v každodenním provozu.

Děkujeme všem zúčastněným za jejich čas, energii a nasazení.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Dobrovolníky, neziskové organizace a společensky odpovědné firmy ocenili při Galavečeru

Pardubice – V pondělí 3. prosince se v Kongresovém centru Paláce Pardubice konal osmý Galavečer oceňování dobrovolníků, nezisko-

vých organizací a společensky odpovědných firem z Pardubického kraje. Mezi oceněnými byla i Dagmar Krhlová, dobrovolnice Chari-

ty Moravská Třebová a koordinátorka Tříkrálové sbírky pro Jevíčko. Za dlouhodobou pomoc a podporu děkujeme a blahopřejeme! Galavečer pravidelně pořádají sdružení neziskových organizací Koalice nevládek Pardubicka (KONEP), Pardubický kraj, Europe Direct a Rytmus Východní Čechy, o.p.s. Záštitu nad akcí převzala Miluše Horská, 1. místopředsedkyně Senátu Parlamentu České republiky a Pavel Šotola, radní Pardubického kraje, odpovědný za sociální péči a neziskový sektor. Celý večer moderovala Jolana Voldánová a na akci vystoupila i zpěvačka Magda Malá.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Tříkrálová sbírka 2019 – každá koruna pomáhá

Moravskotřebovsko – Také letos našim městem poputují koledníci Tříkrálové sbírky. Hlavním koledovacím dnem je sobota 5. ledna 2019, kdy mohou lidé ve svých domovech očekávat návštěvu charitních tří králů. Poznají je podle úředně zapečetěné kasičky s logem Charity, také vedoucí skupinky se prokáže platným průkazem koledníka. Kromě požehnání, které koledníci do domácností přinesou, je velkým přínosem této sbírky zejména to, že velká část finančních prostředků je využita v regionu.

Z výtěžku sbírky Charita Moravská Třebová plánuje:

- nakoupit další zdravotní pomůcky pro půjčovnu pomůcek
- pokračovat v přímé pomoci potřebným rodinám a občanům z regionu
- podpořit nově vznikající Komunitní centrum O krok dál - sociální rehabilitace pro osoby s duševním onemocněním
- rozvoj dobrovolnického centra

U příležitosti sbírky pořádá římskokatolická farnost, Františkánský řád s Charitou Moravská Třebová Tříkrálový koncert, který proběhne v klášterním kostele sv. Josefa v Moravské Třebové dne 6. ledna v 15 hodin. Diváci se mohou těšit na smíšený pěvecký sbor Fermáta z Moravské Třebové.

Kontaktní osobou Tříkrálové sbírky pro Moravskotřebovsko - Jevíčský region je Božena Šplíchalová, na kterou je možné obrátit se s dotazy, návrhy na využití sbírky, jako i s případnými problémy, které by při koledování nastaly.

Tel: 731 608 323, e-mail: bozena.splichalova@mtrebova.charita.cz.

Všem dárcům i koledníkům předem děkujeme.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Charita Nový Hrozenkov Potlesk ve stoje...

Skvělá hudba, úžasná atmosféra, ovace, potlesk ve stoje... To bylo Vivat tango! To bylo duo Nouzovský - Horák! To byl tradiční adventní koncert Charity Nový Hrozenkov! Že se skutečně vydařil, ukazují i samotné fotografie.

*ren
Foto: Josef Vrážel*

Střípky ze zdravotní i hospicové péče

„Představ si, že ta sestřička z Charity napíchla dědovi žílu hned,“ valí oči dcera pana Josefa. „Víte, jemu není možné nabrat krev. Má žíly tak chatrné, že se trhají jedna za druhou. Při odběrech i v nemocnici jsou z něho vždycky nešťastní. Brávali mu odevšad možně, kdysi i na hlavě na spánku,“ vysvětluje dcera své neskrývané podivení, když vidí, jak zdravotní sestřička Míša Petřeková natáhne krev ze žíly hned napoprvé. Usměje se a zažertuje, že má holt praxi. Když pracovala na neurologickém oddělení, napíchnávala i 30 kapaček za den. „Kdo umí, ten umí, všechna čest,“ usměje se pan Josef.

A zdravotní sestřičky, které fungují jak ve zdravotní péči, tak v té hospicové, opravdu umí a jsou k dispozici pacientům – klientům 365 dní v roce.

„Chodíme každý den i na ten Štědrý,“ pokyvuje hlavou sestřička Eva Valigurová z Velkých Karlovic. „Už máme u klientů často připravenou nějakou pozornost a i já jim samozřejmě přinesu nějakou maličkost. Ať chceme nebo ne, prostě se stáváme součástí jejich života,“ uvažuje nahlas Eva. „Tak třeba k Markovi jsem chodila 18 let – každý den, vždycky v 9 hodin. A víš, že teď nedávno jsem úplně zapomněla, že už není a jela jsem za ním zase... Tak jsem se aspoň podívala na jeho okno,“ usmívá se charitní zdravotní sestřička. „Byl pro mě jako rodina a myslím, že i já pro něj. Trvalo mi strašně dlouho, než jsem si zvykla, že

už za ním jezdit nemám. O Dušičkách jsem byla na jeho hrobě rozsvítit mu svíčku a přinesla jsem mu anděla. Když jsme si spolu někdy povídali o smrti, která ať chceme nebo ne – je součástí života, říkal mi, že by si přál, abych na jeho pohřeb dorazila s bílými orchidejemi,“ odmlčí se a po chvíli dodává: „Přinesla jsem mu je.“

Když Marek letos 7. února zemřel, Eva u něho nebyla. „Vlastně ještě nikdy jsem nebyla u toho, když klient zemřel, až nedávno,“ uvažuje nahlas mladá žena. A přiznává, že se toho trochu podvědomě obávala, ale jak vyplývá z jejího vyprávění, nebylo proč. „Vlastně jsme měli tak nějak čas se na to spolu s rodinou připravit. Pán musel být na kapačkách, už týden nejedl, všechno vyzvracel. Jenom hostii, kterou mu kněz nosil, v sobě udržel. Jeho odchod byl klidný, důstojný a vlastně pěkný. Podíval se na mě a zemřel. Zapálili jsme svíčku, otevřeli okno, společně se pomodlili – rodina mne o to požádala a já ráda vyhověla. Pořád ho vidím, jak tam ležel v těch načechráných peřinách... Bylo znát, že v rodině byli vděční za to, že jsme tam byli. Věděli, že udělali všechno a hlavně mu umožnili zůstat doma mezi svými až do konce. Udělali něco, co by si přál asi každý z nás,“ uvažuje nahlas Eva.

*Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Šternberk

Oceněné zaměstnankyně Charity Šternberk – potenciál budoucnosti

Když „zaklepe na dveře ředitelny“ 50 či ještě více let, zodpovědný ředitel se dívá do řad zaměstnanců a začne přemýšlet, kdo převezme po něm to pomyslné žezlo. Zdá se, že se nemusím obávat. V letošním roce bylo několik mých spolupracovníků oceněno a vyznamenáno. Oceněné zaměstnankyně Charity Šternberk – potenciál budoucnosti

Mgr. Dana Vyhlídalová – vrchní sestra Domácí zdravotní péče ve středisku Uničov byla oceněná 1. místem za výsledky výzkumu, jehož cílem bylo zjistit klinickou účinnost materiálů obsahujících med v léčbě nehojících se ran seniorů v domácí péči. Výsledky prezentovala na VIII. Studentské vědecké konferenci Lékařské fakulty Ostravské univerzity a také na III. Mezinárodní konferenci Profesionalita v ošetrovatelství v Olomouci a na XII. Kongresu v Ostravě při Kardiologických dnech. Poznatky a zkušenosti, získané v průběhu této práce, přispívají ke zkvalitnění péče o naše pacienty a dalšímu vzdělání všeobecných sester domácí zdravotní péče.

Alena Charouzová – vedoucí střediska Uničov získala v září 2018 bronzovou Pamětní medaili města Uničova za vedení a rozvoj uničovského střediska.

Ze šternberského střediska jsem měla možnost v září 2018 nominovat dvě pracovnice při příležitosti prvního setkání organizací, poskytujících sociální služby ve Šternberku. Cenu předával starosta města Šternberka Stanislav Orság.

Barbora Bernátová – vedoucí stanice Charitní pečovatelské služby za úspěšné vedení týmu šesti pečovatelek, dále za pracovitost, zodpovědnost a profesní zdatnost při obhajobě služby před inspekčním týmem pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí.

Lucie Vychodilová – účetní a personalista – za samostatné vedení personální agendy a technického zajištění provozu charitního

střediska, za preciznost, aktivní přístup a ochotu pomáhat spolupracovníkům při řešení problémů.

Velmi mě to těší a blahopřeji všem oceněným.

*Pavlna Vyzořilová,
ředitelka Charity Šternberk*

Charita Šumperk

Schola „hrála“ pro Charitu Šumperk a capella

Šumperk – Farní kostel sv. Jana Křtitele v Šumperku rozehrál 19. listopadu benefiční koncert Charity Šumperk. V provedení Scholy od sv. Jana Křtitele zazněly duchovní písně z tvorby různých autorů napříč staletími, tentokrát v provedení a capella.

Po úvodní skladbě Domine ad adiuvandam (Bože, pospěš mi na pomoc) od Christopa Demantia zazněl nejprve blok staré hudby, tematicky zaměřený k P. Ježíši. Starší skladby poté střídala současná tvorba, zastoupená písní Ubi caritas z dílny O. Gjeilo. Následovaly opět starší skladby k P. Marii, například polyfonní Dixit Maria od H. L. Hasslera. Publikum zaujala i ukážka z netradičního díla Claudia Monteverdiho. Do zpěvu Schola zapojila i účastníky koncertu, společně si zazpívali píseň Učin mě, Pane, nástrojem. Atmosféra koncertu byla krásná a vděčné publikum si vyžádalo i přídavek. Schole patří velké poděkování za nádherný duchovní zážitek a také za výtěžek z koncertu. Ten činí 5 120 korun.

*Jana Klíčová,
pastorační asistentka Charity Šumperk*

Oblastní charita Uherský Brod

Pracovníky brodské Charity nadchla města Brusel a Bruggy

Brusel, Bruggy – Celkem čtyři dny strávilo na konci listopadu v Bruselu šest pracovníků brodské Charity v čele s ředitelem organizace Petrem Houštěm. Hlavním účelem cesty byla návštěva sídla Evropského parlamentu. Nechyběla samozřejmě prohlídka pamětihodností Bruselu, a na zpáteční cestě i návštěva historického skvostu - města Bruggy.

„Zúčastnili jsme se této cesty na pozvání paní europoslankyňe Michaely Šojdrové, která nás také přivítala a velmi se nám věnovala. Téměř všechny náklady spojené s návštěvou Bruselu uhradily prostředky Evropského parlamentu,“ upřesnil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Cesty do Bruselu se zúčastnila, kromě dalších pracovníků Charity, i vedoucí Pečovatelské služby Strání Miroslava Havlíková. Ta své pocity z návštěvy sídla Evropského parlamentu popsal slovy: „Velmi mne zaujaly prostory samotného parlamentu. Proběhlo tam osobní setkání spojené s přednáškou o Evropském parlamentu s Michaelou Šojdrovou a dalšími europoslanci Tomášem Zdechovským a Pavlem Svobodou. Opravdu silným zážitkem byla účast v hlavním jednací sále na plenárním zasedání Evropského parlamentu.

Dostali jsme sluchátka, navolili si češtinu a poslouchali... Také se mi velmi líbily Bruggy. Kouzelné historické městečko, ozdobené do vánočního hávu, nás zcela ohromilo. Díky síti kanálů

tvořených řekou Reie jsou Bruggy označovány za „Benátky severu“. Mezi silné zážitky patřila i návštěva Baziliky sv. Krve,“ poznamenala Miroslava Havlíková.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Senioři z Vlčnova měli radost a nejen to. Díky francouzským briardům

Vlčnov – V pátek 30. listopadu přivítali již podruhé v Charitním domě ve Vlčnově milou návštěvu z Brezolu – Sylvu Vavrušovou

se synem Martinem a jejich dvěma canisterapeutickými psy ze starobylého francouzského plemene briard.

Canisterapie je způsob podpůrné terapie, která využívá pozitivního působení psa na člověka. Většina klientů měla o setkání s pejsky zájem. Ti, kteří této nabídce využili, potvrdili, že procvičili jemnou motoriku a že se jim zlepšila nálada. Vedení domu se domluvilo s canisterapeuty na dlouhodobější spolupráci. Všichni se již nyní těší na příští setkání.

*Petra Kuchařová,
vedoucí CHD Vlčnov*

Nenápadná, ale velmi potřebná služba pro osamělé seniory. Teď hrozí, že skončí...

Centrum seniorů – služba spadající pod činnost Oblastní charity Uherský Brod. Málokdo ví, že vůbec existuje, a přitom ji využívá stále více lidí. Skupina těch, kterým slouží, je totiž ještě více nenápadná. Vedoucím Centra seniorů je zástupce ředitele brodské Charity František Bílek. V rozhovoru přibližuje činnost této záslužné služby.

Pane Bílku, co je příčinou toho, že je činnost Centra seniorů na veřejnosti tak málo viditelná?

Cílem centra je pomoc opuštěným seniorům. Tato skupina lidí si o pomoc řekne jen velmi těžko, mnohdy nerada. Přitom pocity opuštěných lidí, kteří se často domnívají, že jsou na obtíž a nepotřební, jsou mnohdy větším trápením než bolavé tělo... V dnešní době není už bohudíky problém zajistit starým a nemocným lidem zdravotní péči, hygienu, pravidelnou stravu... Pomoc s péčí o tělo zajistí pečovatelská služba. Její pracovníci však nemají prostor se seniorům více věnovat. Přinesou oběd a musí zase odejít za dalším klientem. Přibývá však lidí, kterým schází společnost, někdo, kdo by je vyslechl, vzal na procházku – zkrátka přijal jejich hodnotu, kterou bezpochyby stále tito lidé mají.

Co je nejčastější příčinou osamocení vašich klientů? A jakým způsobem tyto opuštěné lidi nacházíte? Sám říkáte, že si o pomoc většinou neřeknou...

Stává se to, když na tyto lidi rodina „zapomene“ nebo když bydlí daleko od jejich bydliště. Za rok se staráme o více jak 40 klientů. Pracovníci naší služby se snaží takové lidi vyhledávat a jednou týdně je navštěvovat. To jim pomáhá vyvést je ze stereotypu dne. Naším klientům pomáháme trénovat paměť, procvičíme s nimi ruce a nohy, modlíme se společně... Mezi nejoblíbenější aktivity patří vycházky, třeba i na vozíku či s chodítkem. Snažíme se být těmto osamocným lidem co nejvíce nablízku. V některých případech jsme vlastně jedinou jejich spojkou s okolním světem.

Býváte asi často svědky neveselých příběhů a osudů...

Jeden pán například seděl celý den na židli otočen směrem ke dveřím, čekal, kdo za ním přijde. Další nám téměř při každém setkání vypráví, kolik příbuzných ho přišlo navštívit. Když si jeho slova ověříme, zjistíme, že za ním už půl roku nikdo z rodiny nebyl. Klienti se nám svěřují se svými radostmi, ale i se smutky. Vnímají nás často jako jedinou oporu v jejich nelehkém osudu. Stává se, že nás drží za ruce

a prosí, ať ještě neodcházíme... To jsou velmi dojemné situace, ale zároveň důkaz toho, že naše práce má opravdu smysl.

Musí vaši klienti za služby Centra seniorů platit nějaký poplatek?

Naše návštěvy probíhají zdarma, protože by si je tito lidé těžko mohli dovolit. V této činnosti nám taky pomáhají tři dobrovolnice. Spolupracujeme s univerzitou ve Zlíně na výzkumech týkajících se osamělosti stáří a na mnohých dalších tématech... Celá služba se samozřejmě řídí zákonnými povinnostmi, které platí pro každou sociální službu.

Není žádným tajemstvím, že Charita se opakovaně potýká s nedostatkem financí... Přitom Centrum seniorů musí být zajištěno i finančně. Není tedy činnost centra do budoucna nějak ohrožena?

Máte pravdu, financování řady služeb uherskobrodské Charity, která má v současné době 170 zaměstnanců a poskytuje své služby v mnoha obcích Uherskobrodsko, je velmi složité. Této službě, která pomáhá „zapomenutým“ lidem, hrozí zánik. Systém státního financování, který řídí Zlínský kraj ve spolupráci s obcemi, tuto službu financovat nechce, a to ani po několika letech našeho snažení, kdy fungovala z darů a sbírek. Přitom je tato služba, jak se ukazuje, nesmírně dů-

ležitá. Bez této aktivity hrozí, že řada seniorů zůstane zcela sama, bez pomoci „zvenčí“. A to je, dle mého názoru, velká škoda. Ani od volených zástupců města Uherský Brod, kteří mají ve financování sociálních služeb velké slovo, se pomoc osamoceným seniorům neseťká s pochopením. Možná je to i kvůli tomu, že jsme v našem kraji jediní, kdo za osamoceným seniorem vyrazí do terénu. Nejbližší služba našeho typu je v Brně. Možná jsou v tom jiné důvody... Nevíme.

Jak bychom mohli opuštěným lidem pomoci?

Pokud víte, jak těžké je nést osamělost, a máte soucit s opuštěnými starými lidmi, „staňte se jejich hlasem!“ Obráťte se, prosím, na svůj obecní úřad a upozorněte jeho pracovníky, že o takových lidech ve svém okolí víte a chcete jim pomá-

hat. Obecní úřad pak tuto „poptávku“ snad posune dál a tím se o tomto problému začne na vyšších místech alespoň mluvit. Pak nezbyvá než doufat, že se najdou ochotní a soucitní lidé, kteří rádi nabídnou svůj čas opuštěným seniorům jako dobrovolníci. Vždyť stáří čeká každého z nás. A vysoký věk nemá být trestem za celoživotní snažení. Senioři si úctu, porozumění a pozornost nepochybně zaslouží.

Za rozhovor poděkoval

Oleg Kapinus,
*pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Ježíškova vnučata plní přání klientům Pečovatelské služby Horní Němčí

Horní Němčí – Mnozí z našich klientů nemají nikoho, kdo by je o Vánocích navštívil, obdaroval nebo jenom poseděl u lůžka a prohodil s nimi pár slov. I navzdory tomu, že někteří z nich mají milující rodinu, která se o ně zajímá, existuje mnoho lidí, kteří se v tomto předvánočním čase cítí osaměle. Prostřednictvím projektu Českého rozhlasu „Ježíškova vnučata“ na podporu osamělých seniorů přispěli k naplnění vánočních přání vybraných klientů Pečovatelské služby Horní Němčí také pan Jan z Tišnova a paní Věra (ze zahraničí), kteří svým dobročinným skutkem rozzářili radostí a neskrývaným údivem oči několika obdarovaných klientů. Neexistují slova, která by vhodně vyjádřila náš vděk, respekt a obdiv k těmto dárcům. Jedno je však jisté. Pocit, který dárci hřeje u srdce z obdarování druhého člověka, je to, co mu nikdy nikdo vzít nemůže, a to přece není vůbec málo!

Jana Mackovičová,
sociální pracovnice

Oceněné dobrovolníky čekalo uznání i drobné dárky

Ocenění dobrovolníků se uskutečnilo ve čtvrtek 6. prosince v prostorách Oblastní charity Uherský Brod. Právě tato organizace totiž činnost dobrovolnického centra zastřešuje. Kromě zhruba 20 oceněných dobrovolníků a zástupců vedení brodské Charity se akce zúčastnila i řada hostů, mezi kterými byli starosta města Uherský Brod Ferdinand Kubáník, pracovnice brodské Charity a radní Terezie Fojtíková, farář uherskobrodského děkanátu Svatopluk Pavlica a další.

Úvodu slavnosti se ujal ředitel uherskobrodské Charity Petr Houšť: „Rád bych vám poděkoval za vaši činnost a za to, že do ní dáváte to nejcennější, co máte, tedy svůj volný čas,“ podotkl ředitel Charity. Přítomným dobrovolníkům poděkoval i starosta Uherského Brodu Ferdinand Kubáník. Ten, shodou okolností, svého času pracoval jako ekonom v brodské Charitě a pomáhal při akreditování této služby, která v současné době sdružuje celkem 57 dobrovolníků. Vedoucím Dobrovolnického centra je Jana Haluzová. Ta přítomným rozdala drobné dárky a nabídla jim občerstvení. Každý z přítomných dobrovolníků obdržel kromě jiného i panenku. Vyrobili ji klienti Terapeutické dílny sv. Justiny, kterou provozuje Oblastní charita Uherský Brod. „Tato pa-

nenka má být jakýmsi symbolickým partnerem a spoluhráčem ve vaší činnosti. Těmi hlavními hráči jste ale vy a bez vašeho nasazení a dobré vůle by naše služba nemohla nikdy fungovat,“ ocenila práci svých „svěřenců“ Jana Haluzová. Na otázku, co je při práci vedoucích dobrovolníků nejtěžší,

a naopak nejpříjemnější, odpověděla: „Velkým problémem bývá vhodně reagovat na každou aktuální poptávku a nabídku. Dát dohromady dobrovolníka, který chce danou činnost vykonávat, a osobu, která činnost požaduje v daném čase a místě. Největší radost mi dělá, když se to daří a když se ke mě pak dostává pozitivní zpětná vazba. Radost mi také dělá zájem o dobrovolnictví, o informace k této činnosti a snaha lidí nějakým způsobem pomoci.“

Svůj názor na činnost dobrovolníků sdělil i farář Svatopluk Pavlica. „Je úžasné, že se najdou lidé, kteří chtějí z vlastní, svobodné vůle, konat dobro a pomáhat druhým. Taková snaha povzbuzuje nejen toho, komu dobrovolník pomáhá, ale i samotného dobrovolníka. Prakticky za každou činnost může být člověk finančně ohodnocen, ale pokud pomáháme druhým a navíc bez nároku na honorář, tak to má obrovskou,

nevyčíslitelnou hodnotu,“ konstatoval uherskobrodský farář. Jedním z oceněných dobrovolníků je Tomáš Haloda, který doučuje děti ze sociálně slabých rodin. „Co bylo tím impulsem k mé dobrovolnické činnosti? Viděl jsem to jako účelně vynaložený čas a také vítanou novou zkušenost,“ poznamenal Tomáš Haloda.

Činnost dobrovolnického centra se zaměřuje na pomoc opuštěným lidem, návštěvy pacientů v uherskobrodské nemocnici, doučování, pomoc při sbírkách a společenských akcích pro veřejnost pořádaných Charitou, volnočasové aktivity pro děti a podobně.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Dadka Vracov darovala brodské Charitě lůžkoviny

Plné auto povlečení, peřin a dalších lůžkovin obdržela v těchto dnech pro své klienty Oblastní charita Uherský Brod. Štědrým a vstřícným dárcem byla společnost Dadka Vracov v čele s ředitelem Pavlem Polanským. „Pokud nám to situace dovolí, rádi pomůžeme. Oblastní charita Uherský Brod není jedinou organizací, které vycházíme vstříc, podobným způsobem jsme opakovaně pomohli řadě jiných subjektů,“ poznamenal Pavel Polanský. Za vstřícný přístup a poskytnutou pomoc firmě Dadka Vracov a jejímu panu řediteli ještě jednou velmi děkujeme!

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Klienti brodské Charity budou mít lůžkoviny i od firmy Matějovský

Velké poděkování patří společnosti Matějovský, a.s., se sídlem v Semilech, která v těchto dnech darovala pro klienty charitních a pečovatelských domů, provozovaných Charitou Uherský Brod, dvě velké krabice s povlečením a dalšími lůžkovinami. „Bylo nám potěšením přispět na dobrou věc,“ poznamenala zástupkyně společnosti Alena Samková.

Za ochotu, vstřícnost a pochopení společnosti Matějovský, a.s., ještě jednou děkujeme.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Charita Valašské Meziříčí

Již potřetí se spalo venku

Valašské Meziříčí – Charita Valašské Meziříčí se letos už potřetí zapojila do celorepublikové akce Noc venku, jejíž termín připadl na čtvrtek 23. listopadu. Otevřela tak veřejnosti problematiku bezdomovectví a snažila se zmírnit její předsudky vůči lidem, kteří se vlivem různých okolností ocitli bez domova.

Doprovodný program se opět odehrával na zdejším Náměstí, kde byly připraveny hry a tvůrčí činnosti pro mladší návštěvníky. Tam

se také na zahřátí rozdávala čokoládová polévka a čaj. V Café Tucan pak veřejnost mohla navštívit přednášku Sváti Božáka, který se věnuje vytrvalostní cyklistice a jeho hlavní sportovní náplní se staly ultramaratony. Návštěvníci měli možnost zhlédnout také jeho film Druhá šance. Po něm se o hudební produkci postaral hudebník z Rožnova pod Radhoštěm Ctib. Nejen Ctib, ale také bubeníci z kapely Kubuku to o Noci venku dost dobře rozjeli. Před večerkou se promítal film Děti ze stanice Leningradská. Tento

silný dokument se soustředil na komunitu dětských bezdomovců živořících na moskevské stanici metra Leningradská.

Ve 22 hodin, po ukončení doprovodného programu, byla večerka. Pět mužů a pět žen se rozhodlo strávit noc venku. Letos si to vyzkoušel i zahraniční účastník. Ze Slovenska přijel do Valašského Meziříčí akci podpořit a vyspat se pod širým nebem muž z Nového Města nad Váhom. Noc venku strávil i ředitel naší Charity Jiří Gavenda. Na dotaz, jak se vyspal, odpověděl: „Valašskomeziříčské náměstí má bezvadnou akustiku, každé prohozené slovo zně-

lo jako přes mikrofon. Netušil jsem, kolik lidí se v noci pohybuje na náměstí.“

V pátek v šest hodin ráno byl budíček. V tu dobu dosahovala venkovní teplota 2 stupně Celsia. Pro všechny nocležníky byla připravená snídaně a certifikát, jako důkaz strávené noci pod širým nebem.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Přestřižením pásky byla ukončena rekonstrukce budovy Charity

Valašské Meziříčí – Ve čtvrtek 22. listopadu byla přestřižením pásky slavnostně znovuotevřena budova Charity Valašské Meziříčí v ulici Zámecká ve Valašském Meziříčí. Sídli zde služby pro lidi bez domova, a to terénní služba Domino, denní centrum a noclehárna.

Tyto preventivní služby poskytují lidem bez domova a v krizi pomoc a podporu na cestě k jejich plnohodnotnému znovuzačlenění se do běžného života. Ve zrekonstruované budově se nachází také Centrum sociálně - materiální pomoci, které poskytuje bezplatně materiální pomoc a ve zvlášť naléhavých případech i finanční pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. Rekonstrukce proběhla také v charitním obchodě KOMPOOT. Je to obchod s obyčejnými věcmi z druhé ruky, ale také s výrobky dobrovolníků, kteří chtějí podporovat dobrou věc. Nakupovat v něm může kdokoliv, kdo se zajímá o trvale udržitelný rozvoj, nerad zbytečně utrácí a má rád, když se věcem dává nový smysl. Rozsáhlou rekonstrukci bylo možné provést díky finanční podpoře Evropského fondu z Integrovaného regionálního operačního programu. Úpravy se týkaly vnitřních i vnějších prostor objektu. Jednalo se o rekonstrukci obvodových stěn a stropů včetně zateplení, kanalizace, výměnu elektroinstalace a nového

zázemí pro personál služeb. Náklady na rekonstrukci dosáhly částky 6,5 milionů korun. Všechny stavební úpravy probíhaly za běžného provozu v poskytování služeb.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Dárek Jam podruhé...

Rožnov p. Radhoštěm – Zdá se, že se započala nová tradice. A to hudební večer s názvem Dárek Jam. Ten podruhé zorganizoval muzikant Zbyněk Turner. Na úterý 11. listopadu pozval do rožnovské restaurace Brasserie Avion své kamarády hudebníky – Patrika Beránka, Adama Fusku Band, Davida Kudelu, Ptakustic & Radima Nováka, aby návštěvníkům předvedli svůj repertoár. Samozřejmě nechyběl Zbyněk Turner, který celým večerem také provázel.

Cílem večera bylo podpořit služby Charity Valašské Meziříčí, které se věnují lidem ve složitých životních situacích. Vstupným byl dárek pro maminky a děti z azylového domu a pro lidi bez domova, kterým Charita Valašské Meziříčí pomáhá zvládnout jejich těžkosti.

Návštěvnost předčila očekávání, což dokazuje množství získaných dárků, které naplnily čtyři osobní automobily. Téměř dvě osobní

auta zaplnilo převážně dětské oblečení, ale bylo zde oblečení i pro dospělé včetně čepic, rukavic a ponožek. Pět velkých proutěných košů téměř přetékalo dětskými hračkami, včetně plyšových hraček, hraček pro kojence, stolních her, dětských knih a výtvarných potřeb. Mezi dárky byla třeba i jídelní židlička, kočárky pro panenky, odrážedla a spousta malých dáreků. Našly se i praktické dárky jako kosmetika, prací gely a 48 kg trvanlivých potravin. Kromě věcných dáreků návštěvníci večera darovali 5 300 korun, za které budou zakoupeny potřeby pro lidi v tíživé životní situaci.

Z toho je patrné, že mnoha lidem není lhostejný osud druhých. Jménem Charity Valašské Meziříčí děkujeme organizátorovi akce za skvělý nápad a realizaci hudebního večera, všem účinkujícím, kteří vystoupili bez nároku na honorář, vedení restaurace za bezplatný pronájem a občerstvení. Velký dík dále patří všem, kteří přišli osobně akci podpořit a přinesli s sebou dárek.

Druhý ročník Dárek Jamu se vydařil. Tradice je potřeba udržovat. Už nyní se tedy těšíme na další ročník hudebního večera.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Charita Vsetín

Irena Budweiserová a Jakub Racek zahráli na podporu renovace zahrady

Vsetín – Chceme být blíže veřejnosti a zároveň renovujeme naši krásnou zahradu. Renovace je rozvržena do několika etap. Proto jsme v uplynulých měsících uspořádali několik benefičních akcí. Jednou z nich byl právě Benefiční koncert Ireny Budweiserové a Jakuba Racka, který si poslechli diváci 24. listopadu v římskokatolickém kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Koncert byl zaměřený k adventu a potěšil přítomné v období předvánočního shonu. Všude vládla velice příjemná atmosféra. Pro diváky jsme připravili vánoční perníčky a teplý čaj. Lidé si celý koncert užili a chválili repertoár, který si paní Budweiserová s doprovodem přichystali.

Irena Budweiserová a Jakub Racek byli z celého projektu Zahrada nadšeni a drží nám palce.

Renovace zahrady je dlouhodobý projekt. Na jaře začneme s výstavbou pergoly a s další úpravou terénu. Celou zahradu budou moci v budoucnu využívat především uživatelé našich služeb, ale také na ní budeme pořádat spoustu akcí pro veřejnost. Od ledna připravujeme Charitní workshopy, které se budou konat v zimních měsících ve vnitřních prostorách Charity Vsetín a v teplejším období právě na nové zahradě. Další krásnou akcí bude Jarní Charitní jarmark. Těšíme se z toho, že zájem občanů o naši Charitu roste. Lidé nás můžou najít také na Facebooku nebo Instagramu pod

jménem Charita Vsetín a sledovat tak naše aktuality, naše služby, fotografie a sdílet je dál. Naše vize je „S námi nejste sami“... a toho se chceme i nadále držet.

Přejeme všem občanům klidný a radostný Vánoční čas.

*Vladimíra Malinová,
Charita Vsetín*

Charita Zlín

Projevy lásky pevně držet v dlani, to bychom měli neustále

Advent, oddané a radostné očekávání.

Byl horký letní den, obloha bez mráček a já jsem, jako každý všední den, šla pro dceru do školní družiny. Děti dováděly na školním hřišti, honily se, některé stavěly z písku, jiné si špitaly v ústraní. Moje dcera si hrála se svojí kamarádkou Verunkou. Šla jsem se tedy podívat, co že to děvčata tvoří. Nešlo přehlednout, že Verunka používá jen jednu ručičku...

...Druhou měla sevřenou v pěst. Asi má nějaké zranění, napadlo mne. Když jsem se jí zeptala, odpověděla mi, že sice zranění nemá, ale ruku tak držet musí, protože dnes ve škole dostávali

malé koláčky. „Byly tak moc dobré,“ řekla mi nadšeně a bez dechu pokračovala ve vysvětlování: „Že jsem ten druhý nechala pro maminku. A protože jí ho chci dát hned, jak přijde, tak ho musím držet v ruce.“ Byla jsem hodně překvapená. Byly to totiž už tři hodiny, po které holčička koláček svírala ve své malé ručce. Jak vzácný dárek měla pro svou maminku! Jen jsem měla obavy, jestli to její máma takto pochopí. Koláček totiž po tak dlouhém držení ve zpocených dětských dlani nevypadal příliš vábně. Naštěstí si to její máma dobře uvědomila a nevykřikla: „Fujcotomáš! Hnedtozahod! Tojealehnusné!“ Ale

řekla: „Jé, to mám ráda, měla jsem zrovna na něco takového chuť a je to moc dobré.“ Verunka dostala od maminky pusku a my se po chvíli rozešly. A já jsem si uvědomila, kolik projevů lásky nejen od dětí i těch, kteří jsou okolo nás, dostáváme. A že bychom je měli držet v dlani, pevně držet. Neustále. Tak jako Verunka svůj koláček. Neměli bychom na ně zapomínat,

když se naše vztahy třeba zhorší a projevů lásky ubude. Ale vzpomínat na to dobré.

Přeji všem požehnané adventní dny,

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

Charitu Zlín opustily Vánoční balíčky. Jsou pro ukrajinské děti

Pokud jste zahlédli vozidlo, v němž skoro nebylo vidět řidiče, téměř jistě to byla zásilka projektu Vánoční balíček pro děti na Ukrajině.

Děkujeme všem, kteří se prostřednictvím zlínské Charity do projektu zapojili. Ze Zlína bylo odesláno celkem čtyřicet tři balíčků konkrétním dětem a dva dárčky bez adresáta plné školních pomůcek. Tato zásilka patří mezi víc jak 400 balíčků od dárců z celé České republiky, které Arcidiecézní charita Olomouc dopraví do cíle.

Věřte, že radost, kterou jste zažívali při nakupování a následném balení dárku, bude přenesena do dětských očí několika násobně.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Na Mikuláše...

A přišli. A nebyli sami. Přivedli nejen své kamarády, milé slovo, malou pozornost, ale i Knihu hříchů. Krásné odpoledne to bylo. Bylo to Adventní setkání zlínských „charitáků“ v den nezávazné památky sv. Mikuláše.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Výklad pracovníků poradny byl tlumočen do ruštiny a angličtiny

„Ve kterém roce skočila platnost haléřových mincí?“ „Co jsou tarifní pásma v městské dopravě a kde se mění?“ Nejen takové otázky zazněly na Sociokulturním kurzu Finanční gramotnost, který pořádalo ve dvou termínech Centrum na podporu integrace cizinců pro Zlínský kraj. Kurz byl pro občany třetích zemí mimo Evropskou unii.

Erudované odpovědi jim dávali pracovníci Občanské poradny Charity Zlín. Úkolem bylo seznámit účastníky nejen s měnou v České

republice, druhy pracovních poměrů a mzdami, ale také s přehledem nejvýznamnějších výdajů z měsíčního rozpočtu, jako je bydlení, potraviny... Téměř všechna témata se podařila i přes nemalé jazykové bariéry v následných diskuzích vyjasnit za pomoci všech zúčastněných. Velkou podporou byla velmi příjemná atmosféra po celou dobu kurzu. Pochopení bylo často provázáno nejen slovním „ou jé“, ale hlavně úsměvem. A to byla tak nějak logicky ta správná odměna nejen pro přednášející. A jak je to s výše zmiňovanou otázkou ohledně

ukončení platnosti haléřových mincí u nás? Podle vyhlášky České národní banky č. 79/2003 Sb. skončila 31. říjnem 2003 platnost mincí s nominální hodnotou 10 haléřů a 20 haléřů.

Podle vyhlášky České národní banky č. 174/2008 Sb. skončila 31. srpnem 2008 platnost mincí s nominální hodnotou 50 haléřů.

Dotace na provoz Občanské poradny Charity Zlín poskytuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a programu Priority Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

Jana Strouhalová,
vedoucí a sociální pracovnice Občanské poradny Charity Zlín

Adventní koncert duchovní hudby jako „poděkování“

Nepopsatelný adventní zážitek nadělilo publiku komorní těleso Concertino v čele s uměleckým vedoucím Miroslavem Křivánkem a kontratenorem Vojtěchem Pelkou. Koncert finančně podpořilo statutární město Zlín.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Desátým rokem působí ve zlínské Charitě pastorační asistentka

Pastorační asistentka. Co si pod těmito slovy představit? O koho vlastně jde? Následující věta snad vysvětlí vše: Pastýřská péče znamená nejen vzít raněnou ovci na ramena a ošetřit ji, ale též ji uschopnit samostatně chodit.

Paní Noela Frolková se zlínské Charitě upsala první říjnový den roku 2014. Je v pořadí druhou pastorační asistentkou, která v Charitě Zlín působí. Blíží se čas, kdy definitivně zavře dveře za desátým rokem „pastýřské péče“ v organizaci.

Ve čtvrtek, po mši svaté, konané u příležitosti každoročního adventního setkání, poděkoval ředitel Charity Zlín Vlastimil Vajdák pastorační asistentce za její působení v organizaci ve prospěch pracovníků a uživatelů. „Jsou některé věci, které člověk spíš prožije v intimitě a mezi tyto věci určitě patří i duchovní rozměr. Jsme církevní organizace a proto nabízíme i pastorační služby. Dovolím si zdůraznit to slůvko NABÍZÍME. Když zmiňuji intimitu a nabídku, tak je jasné, že ji musí zprostředkovat někdo, kdo k tomu má předpoklady a komu je možné důvěřovat. Takovouto spolupracovnici máme už skoro deset let. Tak tedy dovolu, abych jí u této příležitosti poděkoval. Paní Noelo Frolková, děkuji jménem svým i za všechny naše zaměstnance a uživatele služeb.“

Cílem pastorační služby je podpora individuálního duchovního rozvoje, pomoc při hledání odpovědi v otázkách víry, zprostředkování kontaktu s církevními autoritami, prezentace služeb, po-

skytovaných Charitou Zlín v děkanátu Vizovice a Zlín (část). Duchovní podpora, poskytovaná pracovníci Arcibiskupství olomouckého, byla v organizaci započata 2. února 2009. Základní činností je duchovní poradenství, předávání křesťanských hodnot, pořádání duchovních setkání, zprostředkování kontaktu s kněžími, koordinace práce farních dobrovolných

středisek a další zájmové aktivity. S pastorační asistentkou se tedy setkávají pracovníci, uživatelé služeb i veřejnost, pod její křídla patří technické zajištění Postní almužny.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Mějte místo nejen v domě, ale především v srdci...

Narodil se Kristus, Pán, radujme se! Ten, na kterého čekáme, je mezi námi. Bůh už není pro nikoho z nás daleko, stačí otevřít mu srdce. Přichází jako Spasitel, aby zachránil nás a skrze nás pomohl i mnoha jiným, když se mu dáme k dispozici.

Zdroj: <http://www.ado.cz/obsah/vanoce-2018>

„Bud'to ona, nebo já. Vyber si!“ Tak to mi řekl můj syn a práskl dveřmi, stěhuje si paní na setkání pečujících. Oč jde? Paní Lence náhle onemocněla maminka. Pobyt v nemocnici a později v léčebně dlouhodobě nemocných (LDN) jí nesvědčil, a proto se její jediná dcera rozhodla vzít si mámu k sobě domů. „Máme velký dům, maminka může mít svůj pokoj i koupelnu a nikoho nebude rušit. Je schopná sama zvládnout hygienu a potřebuje menší pomoc, kterou bych já sama zvládala po příchodu z práce,“ říká paní Lenka. Avšak takzvaně narazila. Ne na předmět, ale na jediného vnuka babičky. Narazila na odpor svého vlastního syna. „Myslela jsem, že ji má syn opravdu rád, vždyť pro něj babička tolik udělala. Místo toho ale prohlásil, že se na ni nebude dívat, když je o berlich a nebude s ní pod jednou střechou,“ dodala se slzami v očích. Asi pětadvacetiletý mladík pracoval, vydělával si, takže

Lenka neviděla jeho případný odchod nerealně. Aspoň se osamostatní. Ale přece jen ji něco velmi trápilo: „Jak jsem ho vychovala, vždyť teď se budu já bát nemoci nebo nějakého úrazu, vlastní nemohoucnosti, že mě už také nebude chtít nikdy vidět.“ Místo pro babičku tedy v domě bylo, ale ne v srdci všech jeho obyvatel. Je to jiné, když je místo v srdci i domě, byť ne vlastním. Paní Jana, mladá maminka, se svěřuje: „Poté, co mne rodiče vyhodili z domu, plného hádek a alkoholu, jsem byla bezradná. Když jsem ale zazvonila u dveří charitního domova, dostalo se mi nejen přijetí, ale nabídli mi i vlídnost a porozumění. Ten rok, který jsem tam mohla prožít, mě postavil na nohy. Uvědomila jsem si, že se dá žít i jinak. A toto nyní předávám svému dítěti.“

Kdysi v Betlémě nikdo nechtěl přijmout mladou maminku Marii, která čekala dítětko a musela rodit v chlévě, za městem... Mějte, prosím, místo nejen v domě, ale především v srdci.

Požehnané svátky vánoční přeje

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

HUMANITÁRNÍ POMOC

Lektorka Hasičského záchranného sboru přiblížila psychologickou první pomoc při zásahu. A nejen to

Luhačovice – Umět se správně zeptat, pozorovat a pak umět uklidnit, pomoci... A jak na to? Zvláště, když se ocitneme uprostřed povodně nebo při vážné dopravní nehodě... To a mnohem víc přiblížila pracovníkům Charit Arcidiecéze olomoucké psycholožka Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje Soňa Pančochová. Při školení v Luhačovicích ve dnech 30. listopadu – 1. prosince je zasvětila do základů psychologické první pomoci.

Autonehoda, požár, povodeň, vichřice, úmrtí,... Mimořádná událost se stává náhle a lidé na ni nejsou připraveni. Jak si v takové situaci poradit, o tom mají nyní představu charitní pracovníci, kteří se vydali do Luhačovic na dvoudenní kurz. Zkušená psycholožka Soňa Pančochová, která vyjíždí s hasiči ke komplikovaným zásahům už dlouhých 15 let, vedla kurz také prostřednictvím diskuse. Zpestřovala jej prezentací, videoukázkami modelových situací i praktickými ukázkami - předvedla např. pomoci jakých pohybů obětí mimořádné události zklidnit atd.

Jste v krizové situaci? Důležité je dýchat

V krizových situacích je podle Soni Pančochové důležité správně dýchat. I nedostatek kyslíku totiž vzbuzuje u lidí úzkost. „Když má člověk zasažený mimořádnou událostí problémy s dýcháním, začneme sami viditelně pomalu dýchat a řekneme mu, aby zkusil dýchat

klidně, naladil se na náš dech,“ líčila psycholožka. Podle ní také některým lidem pomáhá, když mají přes ramena deku, kabát nebo bundu. „Když se máme do čeho schoulit, zabalit, vzniká tak pocit bezpečí,“ dodala.

V kurzu nastínila Soňa Pančochová i to, jak vést s obětí dialog, tím jí lépe poznat, zjistit v jakém je stavu a potom jí účinně pomoci. Zdůraznila, že je důležité, aby o sebe pečovali i ti lidé, kteří při krizových událostech pomáhají. K jednotlivým tématům Soňa Pančochová uvedla i konkrétní příklady z praxe. Účastníci kurzu některé případy analyzovali, pokoušeli se sami najít řešení...

Husí kůže znamená snahu ochránit se

Kurz okořenily i zajímavosti. Přítomní se třeba dozvěděli, jak se projevuje lidské tělo, když je v napětí. „Víte, co znamená husí kůže? Je to podobné jako u zvířat, ty naježí srst, aby je dělala větší před predátory. Je to i ochrana proti kousnutí, proti zimě,“ pousmála se Soňa Pančochová. Mnozí Charitáci odjížděli z kurzu se slovy: „Cítím víc jistoty.“ „Mám teď víc informací.“ „Byla to pro mě i sebereflexe.“ „Vím teď, jak ně-

kteře věci odhadnout, jak předejít problémům.“ A všichni byli spokojení.

Děkujeme za vynikající zázemí a za zajímavý a velmi užitečný kurz od expertky, jejíž rady je možné využít nejen při mimořádné události, ale i přímo ve službách Charity nebo v soukromém životě.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Humanitární kontejner odjel do Afriky. Sbíрка pro Zambii zaplnila 19 palet

Olomouc, Chiparamba – Přes půl tuny oblečení, téměř půl tuny látek do šicí dílny, desítky šicích strojů, berlí, lavic a židlí, zahradního náčiní, zemědělských nástrojů či koloběžek. To vše se podařilo nastrádat díky dárcům a firmám z celé České republiky. Sbířku na 19 paletách naložila Arcidiecézní charita Olomouc do kamionu ve čtvrtek 6. prosince dopoledne. Poté vyrazila do Afriky. Věci z Kontejneru pro Zambii poslouží chlapcům, dívkám a rodinám zemědělců z vesnice Chiparamba. Mladí se naučí farmařit a šít, rodinám zase pomůže s obživou.

Na začátku byla dobrá vůle lidí ze Sudoměřic. Ti v minulosti pomohli postavit kostel v zambijském Kachingwe, dále pak školu v Chiparambě. Nyní s Arcidiecézní charitou Olomouc vypravili za moře kontejner plný pomoci. „Věci z kontejneru budou používat především chlapci a dívky ve školícím centru, kde se naučí šít a farmařit. Díky novým dovednostem se o sebe budou umět postarat, výuka řemesel navíc pomůže řešit problémy s předčasnými sňatky a užíváním drog, které jsou typické u dětí a mladých v chudých oblastech Afriky,“ sděluje spolupracovnice Arcidiecézní charity Olomouc a koordinátorka Chiparamba Trust Organisation Kateřina Janečková, která prožila v Chiparambě víc jak měsíc. Za sbírkou Kontejner pro Zambii stojí také 13 dobrovolníků, kteří strávili přes 140 hodin tříděním, čištěním

a opravou všech potřebných věcí, které pak začátkem prosince odjely do Zambie. „Pak jsme mohli začít paletovat, což nám zabralo další tři dny práce. S paletováním nám pomáhali dobrovolníci profesionálové, kteří dokázali na jedinou paletu vtěsnat i dvacet školních lavic spolu s obuví, hračkami i konvemi. Připravených 19 palet jsme naložili do zakoupeného vysokoobjemového kontejneru a tahačem jej odeslali do přístavu a poté lodí do Afriky. Vedle materiálu zůstane v Chiparambě partnerům i kontejner, který bude sloužit jako uzamykatelný sklad,“ říká vedoucí humanitárního oddělení Arcidiecézní charity Olomouc Martin Zamazal.

Charita děkuje všem dárcům, kteří přispěli potřebnými věcmi či finanční částkou, i dobrovolníkům, kteří věnovali svůj volný čas.

Kontejner pro Zambii by měl dorazit do cíle v druhé polovině ledna příštího roku.

Přidáte se k nám a podpoříte komunitu v zambijské Chiparambě?

Stačí přispět na účet Arcidiecézní charity Olomouc

115-7039000237/0100. DĚKUJEME!

Více o tom, jak v Zambii působíme, na www.charitaprozambii.cz

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Pavel Langer, ACHO

Začala doba dobrých skutků. Mostkovičtí po výbuchu potřebují nejvíc stmelit a finančně pomoci

Mostkovice – Sobota 22. září. Ozve se ohlušující rána. V jedné z ulic v Mostkovicích vybuchuje rodinný dům, tlaková vlna se valí ulicí dál, vysklí okna, některá vytrhne ven i s rámem, ze střech padají tašky... Při výbuchu umírá jeden muž. Další tři domy jsou určené k demolici, rozbitá jsou i auta, o život přichází i domácí zvířata. Ulice je plná sutin, vypadá to jako po válce. Pracovníci Charity zjišťovali v terénu, jak na tom zasažení lidé jsou. „Sčítali jsme škody a zjišťovali, jestli si někdo ze zasažených potřebuje popovídat nebo potřebuje i další odbornou pomoc,“ říká koordinátor pro mimořádné události z Charity Prostějov Vít Forbelský.

Škody se od konce září vyšplhaly na 30 milionů korun. Někteří lidé přicházejí i o střechu nad hlavou. „Mnozí neměli pojištění, takže teď nemají na opravy či stavbu nového domu peníze. Další čekají, jaké další škody odhalí mráz,“ pokračoval Vít Forbelský. Obec Mostkovice vyhlásila veřejnou sbírku, která zasaženým pomůže. „Mnoho lidí potřebuje pomoc druhých, sami to nezvládnou,“ dodal Vít Forbelský. **Lidé dobré vůle mohou své příspěvky zaslat na č.ú.: 115-8118390207/0100 (pro Mostkovické zasažené výbuchem) nebo 115-8118330247/0100 (pro pozůstalé).**

Do Mostkovic se sjeli pracovníci z Charit Prostějov, Šternberk a Uherský Brod. Rozdělili se do dvojic, každá zamířila do jiné lokality. Zamířili třeba do blízkého Domu s pečovatelskou službou. „Výbuch byl ohlušující, nikdo si to nedokáže představit. Lidé vůbec nevěděli, co se děje, přirovnávají to k válce. Mnozí ještě teď cítí úzkost, když míjejí v domě prasklinu ve zdi,“ sděluje jedna z pracovnic Charity, které prováděly sociální šetření.

Další skupinka se vydala od domu, který rozmetala exploze, ulicemi dál. Katastrofu tam připomínají už jen zabetonovaná vymlácená okna a dveře a torza dvou domů. Charita zazvonila v první domácnosti. Ve dveřích se objevil muž. Výbuch u něj způsobil škodu za 100 000 korun, ale rodina „měla štěstí“, stejné riziko uvedla ve smlouvě s pojišťovnou. Přesto všechny opravy dosud nejsou hotové. „Stavební firmy mají dost práce, čekáme...“ zdůvodnil muž.

Charitáci odbočili k dalšímu domu, kde hovořili s mladou ženou. Výbuch zpřeházal na její střeše tašky, takže hasiči je celý den skládali na původní místo. Podobně tomu bylo i u jiných domů. „U některých krytina drží a do domu nezatéká, bude třeba ale střechu udělat znovu. Nám výbuch rozbil dveře a odpojil ještě televizi. Pojištění nejsme, tak jsme vše platili ze svého, ale škoda je to zanedbatelná. Co mají říkat ti, kteří přišli o domov, a jiní o mnohem víc,“ mínila žena.

„A nemáte nějaké psychické potíže?“ zjišťovala charitní pracovnice. Žena zavrtěla hlavou. „Ne, člověk se s tím musí srovnat.“

Další obyvatel ulice upozornil na sousedy, kteří si na stáří spravili dům, splatili hypotéku, takže pojištění jim skončilo, a nyní jej budou muset strhnout.

Přes všechno špatné někteří Mostkovičtí měli „štěstí v neštěstí“. Například do jedné domácnosti poblíž výbuchu vletěly oknem kusy zdiva. „Jeden z nich rozlomil na půlky počítač, který stál v obývacím pokoji na stole. Kdyby tam zrovna někdo seděl... Musel to být nepříjemný pocit,“ sdělil Vít Forbelský a pokračoval s kolegyní v sociálním šetření o dům dál, kde zazvonili u branky, opět s tou samou otázkou: Jaké škody máte a jak vám můžeme pomoci? Vstříc jim vyšel usměvavý pán a ukázal nad sebe, vzhůru ke ztemnělému nebi. „My máme nad sebou anděla strážného, nic se nám nestalo,“ řekl.

Všichni se shodují na jednom. Lidé se stále probírají ze šoku, mnozí ještě čekají, jestli vyjdou najevo další škody, závady. „Obvykle po katastrofách lidé hledají viníka. Někoho, na koho zaměří svůj žal, ten někdy přerůstá ve vztek. My tu nejsme od toho, abychom druhé soudili, musíme je vyslechnout, zmapovat situaci a vše vyhodnotit. Pak můžeme postupovat dál,“ shrnul Vít Forbelský z Charity Prostějov. Ti, kteří už někdy pomáhali lidem zasaženým mimořádnou událostí, vědí, že v začátku pomohou nejvíc, když budou s lidmi sdílet jejich trápení.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Šumperští studenti si užili 3 workshopy a přednášku o Haiti

Šumperk – Kdo všechno sehrává roli v příběhu banánu od jeho vypěstování až do doby, kdy jej sníme. Srovnání živořící a zajištěné rodiny. Přiblížení humanitární a rozvojové práce. A jak letos bylo na Haiti? Nabitě odpoledne si ve čtvrtek 13. prosince užili studenti šumberské Střední odborné školy. Pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc tam se svými dobrovolníky rozbalili kufr plný workshopů. Těm vévodila přednáška s promítáním Kláry Löffelmannové, která se před nedávnem vrátila z mise na Haiti. Šumperští studenti a jejich učitelé podporují už dlouhá léta Johna z Mole St. Nicolas. Ten by měl letos dokončit čtvrtý ročník střední školy. Děkujeme...

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Zápisky z Haiti

Haiti – Přes měsíc v Karibiku, ve zhrouteném státě Haiti, kde nefunguje školství, zdravotnictví, kde se snadno dostanete do blokády silnice, do nejrůznějších protestů a kde s podzimem začala i sezona hurikánů a udeřilo zemětřesení. V takových podmínkách pomáhali naše humanitární pracovníci Klára Löffelmannová a lékař Josef Marada. Více se dočtete v Zápiscích z Haiti...

Úterý 9. 10.

Gonaïves – Jsme opět ve škole Emmaus St. Joseph. „Bienvenue, bienvenue...” vítá nás svým zpěvem přes 600 školáků. A jdeme na to. Začínáme fotit děti podporované prostřednictvím Adopce na dálku, aby jejich „rodiče“ viděli, jak prospívají.

Škola se rozšířila o 7. stupeň ZŠ, také tu staví nové třídy pro 8. a 9. ročník.

A nyní Food for the poor – vyzvedáváme požadované léky pro blížící se zdravotnický kemp v Baie de Henne. FFTP nám však dává hlavně vitamíny a neposkytuje nejpotřebnější léky na běžná onemocnění, horečky, nachlazení, atd. Nakoupíme tedy ještě v místní lékárně, kde je však sklad léků omezen. Můžeme koupit vždy jednu krabičku od jednoho druhu, vykoupíme tedy skoro třetinu lékárny. Místní lékárnice je zvyklá prodávat léky spíše po jednotlivých pilulkách než po krabičkách. Snad nám budou léky pro Baie de Henne stačit... Sehnat léky není na Haiti jednoduché. Mnohé mají velmi krátkou či prošlou trvanlivost, sehnat antibiotika je skoro nemožné a hlavně – všechny medikamenty jsou drahé.

Odpoledne se vydáme do domu jedné z kuchařek ze školní jídelny Emmaus St. Joseph. Sobotní zemětřesení jí trochu poškodilo dům, kde žije sama se třemi dětmi.

Středa 10. 10. – čtvrtek 11. 10.

Baie de Henne – Po 4,5 hodinách dorazíme v pořádku do Baie de Henne. Vítá nás nový místní kněz P. Bertrand, který má na starosti chod školy. A začíná seznamování. Druhý den se setkáme s 250 školáky. Děti pozdravují své dárce. Kromě běžných povinností si zahrajeme s místními učiteli dobře, vysvětlujeme si pravidla a chrlíme společně nápady, jak hru využít při výuce.

Odpoledne se podíváme do zdravotního střediska, které místní rekonstruují a rozšiřují. Ve středisku nyní působí dva lékaři a dvě zdravotní sestry. Jedna z nich nám brzy pomůže s ošetřováním dětí. Ve škole v Baie de Henne totiž zorganizujeme zdravotnický kemp.

Pátek 12. 10.

Baie de Henne – Vánoce v říjnu. Rozdáváme dětem balíčky od adoptivních rodičů, na které se již od našeho příjezdu velmi těší... A píšeme s nimi dopisy pro dárce z ČR.

Léčíme ve vesnici

Odpoledne se vydáváme na návštěvu k obyvatelům vesnice. Mezi nimi je i Christela, jejíž rodině Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá už léta. Christela je handicapovaná, její manžel zemřel při epidemii cholery a ona vychovává sama dvě malé děti. Hodně tu prší a kolem létá spousta komárů. Lidé jsou nachlazení. I Christela je nemocná, Jožka Marada tedy některé z obyvatel prohlíží a dává jim léky proti nachlazení.

Sobota 13. 10.

La Salina – Sůl nad zlato. Míříme do blízké vesnice La Salina, kde se produkuje a skladuje sůl, velmi vzácná to surovina. Odpoledne nás P. Bertrand bere na pláž, těšíme se, že si chvíli odpo-

čineme v pěkném prostředí, bohužel pláž vypadá stejně jako na většině místech Haiti – všude plno odpadků.

Neděle 14. 10.

Baie de Henne – Asi jsem se od někoho nakazila, v noci dostávám horečku... Pro jistotu si hned беру léky proti malárii, jelikož je velká pravděpodobnost, že je to právě ona. Od komárů jsme s Jožkou Maradou poštipáni dost a je třeba být na příští týden fit. Čeká nás zdravotnický kemp ve škole. Na nedělní mši jde jen Jožka, já odpočívám, léčím se. Mše trvá asi dvě hodiny, lidé při ní zpívají a hrají na bubny.

Přes den se přece jen dávám do kupy a ve čtyři hodiny odpoledne se pak setkávám s rodiči adoptovaných dětí, abych je jako každý rok seznámila s pravidly adopce. Pak vyzkouším ještě místní lék proti horečce – koupání v moři. Právě tohle praktikují místní, aby se zbavili nachlazení a získali novou sílu; zdá se, že to pomáhá, večer už je mi mnohem lépe

Pondělí 15. – úterý 16. 10.

Baie de Henne – Začíná první zdravotnický kemp. Do školy v Baie de Henne míří zástupy lidí, převážně dětí. Během dvou dnů se nám podaří vyšetřit 248 pacientů, z toho 237 dětí, 10 učitelů a 1 kuchařku. Nejčastějšími potížemi u dětí jsou paraziti, trávicí problémy, průjemy, nedostatek vitamínů, nachlazení a horečka, dále různá kožní onemocnění, vyrážky, ekzémy, podvýživa a špatný stav chrupu.

U dospělých řešíme hlavně vysoký krevní tlak, problémy s očima (pacienti jsou často unavení a bolí je hlava), nespavost, pak parazity a trávicí problémy. Každému, kdo na vyšetření dorazí, dáme multivitaminy, zubní pastu a další léky dle aktuální diagnózy.

Do příště musíme pořídit více léků proti parazitům, proti nachlazení a horečce (paracetamol), je třeba i víc vitamínů C a D a multivitamínů. Prohlídky můžeme uskutečnit díky podnikům a jejich hostům z Olomouce, Svitav, Zábřehu a Hranic, kteří v létě přispěli do kampaně Na zdraví Haiti.

Středa 17. 10.

Baie de Henne – Ulice velkých měst jsou plné lidí, házení kamenů, zapalování pneumatik... Dnes je státní svátek, památný den smrti Jeana Jacquese Dessalina – lídra haitské revoluce, který se zasloužil o nezávislost země. Ve všech velkých městech však obyvatelé místo oslav protestují proti vládě a prezidentovi. Důvodem je nespokojenost s vedením země a nedostatkem transparentnosti. Znovu také vyplouvá na povrch dlouholetý spor o peníze, které v roce 2005 Haiti obdrželo od společnosti PetroCaribe (venezuelská společnost). Dosud nikdo neví, kde téměř 4 miliardy USD, určené na rozvoj země, skončily... Nic nového se za ně nepostavilo, nezařídilo. Lidé se obrací na představitele státu s tou samou otázkou: „Kde peníze skončily?“ Kvůli protestům raději nejedeme do terénu a zůstáváme v Baie de Henne.

Čtvrtek 18. 10.

Petit Anse, Mole St. Nicolas – Zbývá nám rozdat téměř poslední balíčky od adoptivních rodičů. Na řadě je 20 žáků, kteří docházejí do maličké školy v Petit Anse. Kromě dopisů a dárků jim dáváme i vitamíny. Děti a učitelé mají velkou radost. A my taky.

Odpoledne se přemístíme do Mole St. Nicolas, kde nás čeká milé přivítání – tedy zejména Jožku. Uplynulo skoro deset let od doby, co tu strávil necelý rok jako lékař v místním Centre de Santé. Tamní personál i lidé z města si ho stále pamatují. „Docteur Joseph“ je známý skoro všem.

Pátek 19. 10.

Mole St. Nicolas, Port de Paix – Do Centre de Santé přivážíme léky a lékařské nástroje, které tu potřebují. Aktuálně zde působí

dva místní lékaři a dvě zdravotní sestry, pacientů mají každý den spousty. Jožka se poprvé setkává s Petit Josephem – chlapcem, kterého před 9 lety pomáhal rodit. Porod byl komplikovaný, ale vše dobře dopadlo. Petit Joseph je živ a zdravý a chodí už do 5. třídy. Po obědě dáváme Mole sbohem a jedeme do Port de Paix – diecézního města této oblasti, do které spadá také Baie de Henne. Před 14 dny městem otřásl silné zemětřesení, při kterém zemřelo 15 lidí a přes 330 dalších bylo zraněno. Dnes to však na ruchu města není skoro poznat, život běží dál. Semtam vidíme zbořené domky či narušené zdi.

Pokračování příště...

